

כן, אין ברירה אלא לערב את השב"כ

שמירה על הביטחון האישי של אזרחי המדינה היא מחובתו הבלעדית של השלטון. בידיו הכוח והכלים, ואם אין בידיו שני אלה, אזי אין כל הצדקה להמשך קיומו • התעוזה הפלילית לפגוע בטוהר הבחירות ברשויות הערביות הופכת את האלימות לאיום לאומי. זו גם ההזדמנות לעשות מעשה שיתמודד עם מצב החירום • דעה

פרופ' מוחמד ותד | N12 | פורסם 24/08/23

עונת הבחירות לרשויות המקומיות החלה זה מכבר ועימה הגיע טיפון של רציחות פוליטיות בחברה הערבית בישראל. לא זו בלבד שהבחירות בחברה הערבית עדיין, לצערי, חמולתיות, על כל הכרוך בכך מתופעות לוואי של אלימות, אלא שטרור פלילי נועז זה מלווה, הפעם, את מה שאמורה להיות חגיגה דמוקרטית לעילא ולעילא.

תופעה זו מתווספת אל האלימות הגואה בכלל – גואה עד אין קץ – בחברה הערבית, עם מספר נרצחים בלתי נתפס, העומד על 156 (נכון לשעת כתיבת שורות אלה), כשחודש אוגוסט עודנו באיבו. רציחות אלה מתבצעות לאור יום, ליד תחנות משטרה, בתעוזה, וללא רתיעה וללא מורא מגורמי אכיפת החוק.

מצב דברים זה אינו נסבל עוד. זכותם של כל ילדה וילד, אימא ואב, סבתא וסב, אישה ובעל, זכותה של החברה הערבית בישראל, זכות יסוד היא, לחיות בביטחון. אלא שעניינו הרואות כי אין בנמצא כל ביטחון אישי. יום שאין בו ידיעה על אירוע ירי כלשהו, ואף מעבר לכך אירוע רצח, בחברה הערבית, הוא בבחינת יום חשוד. אם יימצא יום כזה, הרי שבסופו מברכים האזרחים הערבים את ברכת הגומל, ויאמרו: "יתברך גומל לנו טובות ומציל אותנו מן הסכנות".

...

פרופ' מוחמד ותד חוקר בכיר במכון למחקרי ביטחון לאומי (INSS) ודקאן בית הספר למשפטים במכללה האקדמית צפת

למאמר המלא:

https://www.mako.co.il/news-columns/2023_q3/Article-27a8d4163962a81026.htm